

<p>امروز در تاریخ:</p> <ul style="list-style-type: none"> 📅 رحلت آیت... میرزا محمدعلی مدرس خیابانی (۱۳۳۳ش) 📅 استعفای سرلشکر فضل... زاهدی، عامل کودتای ۲۸ مرداد از نخست‌وزیری (۱۳۳۴ش) 📅 ثبت منطقه حفاظت شده بهرام گور (استان فارس) با ۴۰۸۰۰ هکتار مساحت در فهرست آثار طبیعی ملی ایران (۱۳۵۱ش) 📅 ثبت خانه آیت... مدرسی، از دوره قاجار (اردستان - اصفهان) در فهرست آثار ملی ایران (۱۳۷۱ش) 	<p>■ روزنامه فرهنگی، اجتماعی صبح ایران ■ صاحب امتیاز: سازمان صداوسیما جمهوری اسلامی ایران ■ مدیر مسؤول: مهدی عرفاتی</p>	<p>حديث روز:</p> <p>از امام حسن(ع) سؤال شد: پستی چیست؟ فرمود: اندک بخشی و بدو بیراه گفتن.</p> <hr/> <p>واحه:</p> <p>دارم امید عاطفتی از جناب دوست کرم جنتایی وامیدم به غفراوست</p>
 <div style="float: left; width: 30%;"> <p>■ شماره: ISSN11735-3637 پایگاه اطلاع رسانی: www.jamejamdaily.ir پست الکترونیکی: info@jamejamdaily.ir</p> </div> <div style="clear: both;"></div>		
<p>دوشنبه ۱۶ فروردین ۱۴۰۰ ۲۲ شعبان ۱۴۴۲ ۲۰ صفحه سال بیست و یکم - شماره ۵۹۰۵ استان تهران و البرز ۲۵۰۰ تومان - دیگر استان ها ۱۵۰۰ تومان Monday - April 5, 2021</p>		
<p>حکمت ۴۷۵: نهج البلاغه</p> <p>📖 قناعت ثروتی است پایان ناپذیر.</p>		
<p>اوقات شرعی:</p> <p>اذان ظهر: ۱۳:۰۷ غروب آفتاب: ۱۹:۲۹</p> <p>اذان مغرب: ۱۹:۳۸ نیمه شب شرعی: ۰۰:۲۴</p> <p>اذان صبح (فرجا): ۵:۱۸ طلوع خورشید(فرجا): ۶:۴۴</p>		

تجهیزات و تخصص خاص خود را لازم دارد. افرادی که برای خنثی کردن مین ها می روند حتما آموزش های لازم را دیده اند و ابزار کافی و مجهز هم دارند. به مرور ما به ابزار پیشرفته ای دست پیدا کرده ایم و نیروها را مجهز به منطقه می فرستیم اما زمانی که آنها به منطقه می روند هیچ وسیله ارتباطی نباید با آنها باشد نه بی سیم نه تلفن همراه و نه حتی ساعتی که نويز و فرکانس داشته باشد؛ چون همه اینها باعث انفجار مین می شود. نیروهای خنثی کننده مین با آذان صبح راشان را شروع می کنند، نماز می خوانند و شهدا صبح را بر زبان می آورند و به میدان می روند با این آگاهی که شاید برگردند، آنها تا آذان ظهر در منطقه می مانند. در این بازه زمانی نه ما از آنها خبر داریم و نه هیچ کس دیگر. در همین جایاباید از خانواده این نیروها تشکر کنیم. من می دانم آنها هر روز با چه حجم از اضطراب و نگرانی همراه هستند. آنها هر روز از آذان صبح تا آذان ظهر که عزیزشان در منطقه است و مشغول مین روبی، دل توی دلشان نیست تا نیرو از منطقه خارج شود و بتواند با خانواده اش تماس بگیرد و خبر سلامت خود را بدهد. ما برای همه این نیروها احترام بسیاری قائلم. می دانیم جانشان را کف دست شان می گذارند و به میدان می روند؛ این یعنی او ایثار و اخلاص.

زمین هایی که سرسبز شدند

سرهنگ بهرامی درباره مردم عادی که روی مین می روند و آسیب می بینند یا شهید می شوند، می گوید: مین ها در وسعت زیادی کاشته شده اند. هر چند بسیاری از آنها خنثی شده و زمین های زیادی از کشورمان دیگر آلوده به مین نیستند اما هنوز هم جاهایی وجود دارد که کوبه در آنها فعال است. ۲۲ سال از شروع جنگ می گذرد. در این سال ها بارندگی ها، تغییرات اقلیمی، باد، توفان و سیل باعث جابه جایی برخی مین ها شده است. مردم از مین هایی که زیر زمین است اطلاعی ندارند و گاهی روی آنها می روند و آسیب می بینند. در سال های اخیر با همکاری نهادهای مرتبط به مردمی که در مناطق غربی و جنوبی کشور زندگی می کنند، آموزش هایی درباره مین داده ایم که به نظر می رسد موثر بوده و آسیب دیدگان از انفجار مین یا کوله های عمل نکرده، خیلی کم شده است. عشایر از انفجار مین آسیب زیادی دیدند اما همین فشار به ما در شناسایی زمین های آلوده به مین کمک های زیادی کرده اند. زمین های آلوده را می شناسند و به ما خبر می دهند. در سال های اخیر مرزهای شلمچه، چذابه، خسروی و بقیه مرزهای ایران و عراق و بازارچه های مرزی از مین پاکسازی شده و مردم با خیال آسوده از این مرزها تردد می کنند. میدان نفتی آذر در منطقه ای است که قبلا مین گذاری بود و نیروهای فرارگاه پاکسازی مین های این زمین ها را خنثی کردند و نیروهای وزارت نفت توانستند در این منطقه کار خود را شروع کنند. بسیاری از زمین های صفر مرزی که آلوده به مین بود و ساکنان این زمین ها جرات نداشتند نزدیک آنها بروند، پاکسازی شد و مردم به زمین های خود برگشتند و الان آنها به زمین های سرسبز و آباد تبدیل شده است.

گفت و گو با سرهنگ عباس بهرامی وزیر مدیر قرارگاه پاکسازی نیروی زمینی ارتش برای مین جنگ تمام نمی شود

آذربایجان غربی، ایلام، کردستان، کرمانشاه و خوزستان مین گذاری وسیعی شده بودند. بیش از ۲۰ میلیون مین در بیش از چهار میلیون و ۴۰۰ هزار هکتار از خاک ایران کاشته شده بود. ما هیچ نقشه ای از مین های زیر زمین نداشتیم اما نیروهای ارتش و سپاه با همان روحیه ای که هشت سال از ایران اسلامی دفاع کردند پای کار آمدند تا مین ها را شناسایی و خنثی کنند. نیروهای مهندسی ارتش که در استخدام ارتش هستند این کار را از سال ۶۷ درست بعد از پایان جنگ شروع کردند. البته در دوره دفاع مقدس هم این نیروها در کنار رزمندگان حضور داشتند و هر زمان که لازم بود وارد میدان می شدند و معبرهای آلوده به مین را برای عبور رزمندگان پاکسازی می کردند. با پایان جنگ، ستاد بازسازی کشور، پاکسازی زمین های آلوده به مین را به نیروی زمینی ارتش سپرد و در سال ۸۴ قرارگاه

همجواری شهدا و مین ها

سربازان بعث عراقی از هر منطقه ای عبور می کردند، مین هم می کاشتند. هر جا مین باشد یعنی درگیری هم بوده. برای همین نیروهای خنثی کننده مین گاهی پیکر شهیدی را هم پیدا می کنند یا پلاکی یا مقممه آبی که متعلق به شهید مفقودالذری است. گاهی هم تابولیوی پیدا می کنند که مثلا روی آن نوشته شده تعدادی از شهدای دفاع مقدس در این مکان به خاک سپرده شده اند. در این مواقع نیروهای خنثی کننده مین با نیروهای تقصص تماس می گیرند و به آنها اطلاع رسانی می کنند تا به منطقه بیایند و ادامه کار را به عهده بگیرند. گروه های پاکسازی معمولا با گروه های تقصص در یک منطقه حضور دارند و اطلاعات را در اختیار یکدیگر قرار می دهند. بر اساس آنچه در سال های خدمت دیدم به جد می گویم نیروهای پاکسازی به تنها چیزی که فکر می کنند، کمک به مردم ایران اسلامی است. این که جانشان از مین های در امان باشد. این فداکاری بزرگ و مخلصانه را به هیچ رقم و مبلغ مادی نمی توان جبران کرد. این نیروها به آن مقامی از معنویت رسیده اند که دیگر دغدغه های مالی و پولی برایشان اهمیتی ندارد. به همه این نیروها چه آنها که شهید یا جانباز شده اند و چه آنها که در حال خدمت هستند احترام می گذاریم و می گویم قدر فداکاری و ایثارشان را می دانیم.

تلفنگر

حرف می زنم پس هستم!

کتاب های زیادی هستند که از مناظره و مباحثه علما نوشته شده اند. اصلا از قدیم این رسم بوده که دو اندیشمند از دو جبهه فکری متفاوت یا دو مبلغ دینی از دو مذهب متفاوت در خفا یا در ملاعام رو به روی هم می نشستند و درباره موضوعات محل اختلاف شان حرف می زدند و بعضی از این محافل را هم کاتبانی ثبت می کردند که حالا کتاب بشود و به دست من و شما برسد.

نکته جالبی که با خواندن این کتاب ها متوجه می شوید این است که همیشه این بحث ها برنده و بازنده داشته اند و حتی اگر این جلسات مباحثه و مناظره چند روز هم به طول می انجامید و در چند جلسه در شب های متوالی انجام می شد، نهایتا یکی از طرفین موفق می شد با استناد به مستندات علمی و با منطق صحیح طرف مقابلش را قانع کند.

نکته جالب تر این که در آن جلسات بحث و نظر، هیچ کدام از طرفین از پذیرفتن نظر شخص مقابل در صورتی که با مستندات و منطق صحیح باشد، ایایی نداشتند.

البته حالا هم که دنیا پیشرفت کرده و همه چیزمان نو شده و زندگی شکل دیگری به خودش گرفته نیز باز شاهد چنین جلسات و بحث هایی هستیم.

اصلا امروز همان کاری که گذشتگان می کردند با قیافه های روشنفکری هم تلفیق شده و روزه روز شاهد تعداد بیشتری از کسانی هستیم که یا در کافه های تارک دربار موضوعی که هیچ کدام از طرفین دقیق نمی دانند چیست حرف می زنند یا با اتکا به شعار «چاره ای جز گفت و گو نداریم» در شبکه های مجازی، صبح تا شب و شب تا صبح به جان اعتقادات و نظرات یکدیگر می افتند.

البته این دست گفت وگوهای امروزی تفاوت هایی هم با شکل های قدیمی ترشان دارند که فقط یکی از این تفاوت ها این است که مدل های قدیمی در مسجد و حوز و کرسی های بحث برگزار می شدند و مدل های امروزی به صورت مدل مرم داده روی بالشت و در حال تاپ یا در گروه یا صحبت در اتاق های مجازی. تفاوت بزرگ این گفت وگوها با قدیم این است که در مدل امروزی گفت وگو هیچ کس قرار نیست در ایران باقی خواهند ماند. استان های دیگر جنگ،

چشم در چشم مین

سرهنگ بهرامی درباره زمین های آلوده به مین می گوید: زمانی که صدام به ایران حمله کرد، زمین های زیادی را مین گذاری کرد. هر جا که نیروهایش پا می گذاشتند، مین هم می کاشتند. برای همین وقتی در سال ۶۷ قطعنامه پذیرفته شد و جنگ تمام شد، صدام گفت من از ایران می روم اما سربازهایم که مین ها هستند در ایران باقی خواهند ماند. استان های دیگر جنگ،

عکس: ایسنا